

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE
ZORKO PRELOVEC
1933
LETNIK IX · ŠTEV. 2

MESTNA

*

HRANILNICA LJUBLJANSKA

v LJUBLJANI

PREŠERNOVA ULICA 3

s PODRUŽNICO

na Miklošičevi cesti št. 13

je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

Ima vlog nad 430,000.000 dinarjev, rezervnih zakladov pa nad 10,000.000 dinarjev.

Za pupilne naložbe ima **sodni depozitni oddelek**, za varčevanje mladine izdaja **domače hranilnike**, za pošiljanje denarja po pošti pa svoje položnice.

Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo.

Uradne ure
za stranke so
od 8. do 12.

Hranilnica kupuje in prodaja tudi devize in valute najkulantneje. Ta posel opravlja v svoji podružnici na Miklošičevi cesti.

Telefon centrale št. 20-16 in 26-16, podružnice št. 23-67. Poštni čekovni račun centrale št. 10.533, podružnice št. 16.138.

«ZBORI»

revija nove zborovske glasbe. Izhaja deveto leto. Naročnina za Jugoslavijo za leto 1933.

Din 50.—.

Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pri upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

«ZBORI»

revija nove horske glasbe. Izlazi devetu godinu. Pretplata za Jugoslavijo za 1933. godinu

Din 50.—.

Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ izašlih kompozicija mogu se dobiti kod uprave revije po ceni od Din 1.— za 2 stranice.

Najugodneje kupite

Telefon
29-13

nogavice, rokavice, srajce, naramnice, ovratnike, kravate, trikotperilo, dišeča mila, čipke, svilnate trakove in vezene, DMC-prejce, vse potrebščine za čevljarje, šivilje in krojače

samo pri tvrdki

JOSIP PETELINC, LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSODJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA
GREGORČIČEVA ULICA 5.
in RIMSKA CESTA 2.

Poštni čekovni račun št. 40.176.

Popravila se izvršujejo točno in oeno, tudi na obroke.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore : za kraljevino

Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis članok dovoljen le z navedbo vira

Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipavčeve župe (Maribor)

Štev. poštno-čerkovnega urada 12.134

† Dr. Josip Mantuani

Pero mi zastaja, ko moram po svoji uredniški dolžnosti pisati v poslednje slovo tele vrstice. Dr. Josipa Mantuanija ni več. Šele sedaj po njegovi prerani smrti občutimo, kaj nam je bil. Pokojni učenjak, ki je bil zaradi svojega znanstvenega dela na kulturno-historičnem področju izredno spoštovan ne samo v naši državi, temveč tudi v vsej Evropi, je bil po rodu Ljubljančan. Doma je dovršil ljudsko in srednjo šolo, na dunajski univerzi je študiral pravo, pozneje pa se je posvetil filozofiji, umetnostni zgodovini, arheologiji in glasbi. Zlasti kot kustos nekdanje dunajske dvorne knjižnice, katere glasbeni del je sistematično uredil, je imel veliko prilike študirati zanimive glasbene rokopise, in dasi mu je bila paleografija, heraldika, kronologija, arhivska in knjižničarska znanost mnogo, je vendar glasbo najbolj ljubil. Največje njegovo glasbeno delo je kritična izdaja dela rojaka Jakoba Gallusa (Händla, Petelina), ki je izšlo v šestih obsežnih izdajah. Šele dr. Mantuani nam je odkril veličino Gallusa. Razen tega je izšlo v tisku okoli 400 knjig, ki jih je napisal v svojem strokovnem znanju iz vseh panog kulturne zgodovine. Od leta 1909. je bil pokojni dr. Mantuani ravnatelj deželnega muzeja v Ljubljani. Po upokojitvi je predaval na ljubljanski univerzi arheologijo in zgodovino o umetnosti, in državnem konservatoriju Glasbene Matice pa glasbeno zgodovino. Sistematska ureditev ljubljanskega muzeja, neštete zbirke, prahistorične izkopine, etnografske, numizmatične, so bile njegova domena in naš muzej mu je dolžan za njegovo mravljično pridno delo mnogo zahvale. Pisateljsko je svoje neizmerno znanje kot kulturni zgodovinar očitoval doma in v inozemstvu v najrazličnejših revijah, posebno naklonjen je bil našim domačim glasbenim listom, zlasti tudi «Zborom», ki jim je donášal tehtne članke. Pomislimo samo to, da je v našem listu izšla njegova kratka zgodovina jugoslovanske glasbe in edina zgodovina ljubljanske opere. V «Cerkvenem Glasbeniku» je že delj časa priobčeval zgodovino cerkvene glasbe. Dokončati je ni mogel, ker mu je neizprosna bela žena vzela pero iz rok. Svoje veliko znanstveno vsestransko delo je dr. Mantuani skoro tik pred svojo smrtjo — pol leta prej — kronal s prireditvijo in urejevanjem glasbene razstave ob priliki prvega slovenskega glasbenega festivala ob 60letnici ljubljanske Glasbene Matice. Na njegovem preranem grobu ne žalujemo samo Slovenci, marveč vsi, ki so poznali njegovo velikopotezno,

obširno, vse panoge kulturne zgodovine zajemajoče delo. Ohranimo njemu kot velikemu učenjaku in znanstveniku pedagogu, vzoru požrtvovalnosti in nesebičnosti več en in hvaležen spomin! Z. P.

Zorko Prelovec (Ljubljana):

Davorin Jenko

V okviru letošnjih glasbenih prireditev Prosvetne zveze se je vršil v Unionu glasbeni večer v spomin Davorinu Jenku. Objavljamo izvleček iz predavanja:

Kdo je bil Dav. Jenko in kako cenimo njegovo glasbeno udejstvovanje? Rodil se je dne 10. novembra leta 1835. v Dvorjeh poleg Cerkelj nad Kranjem. Njegov oče je bil bogat kmet in vinski trgovec, ki je uvidel sinovo nadarjenost in ga zato dal šolati v Kranj. Tam je dovršil dva razreda ljudske šole, druga dva razreda in spodnjo gimnazijo v Ljubljani, zgornjo gimnazijo pa v Trstu, nato je dovršil dunajsko pravno fakulteto in je leta 1861. napravil državnopravni izpit. Poleg vseh študij je pa Dav. Jenka zanimala najbolj glasba. Še za časa dijaških let je uglasbil nekoliko slovenskih pesmi, ki so jih njegovi sodijaki pod njegovim vodstvom radi prepevali. V Trstu je imel priliko posecati koncerte in opero. Učitelji glasbe so mu bili v Ljubljani Mašek in Rihar, v Trstu Sinico in Ricci. Jenko je juristarijo študiral na Dunaju, obenem pa ni zanemarjal glasbenih nauk. Po cele dneve je presedel v dvorni knjižnici in študiral partiture raznih oper. Tovariši so ga cenili kot večšega glasbenika in talentiranega muzikanta.

Na njegovo pobudo se je leta 1858. na Dunaju ustanovilo Slovensko pevsko društvo, ki je Davorina Jenka izvolilo za svojega pevovodjo. Mladi rodoljubni študentje, Slovenci, Hrvati, Srbi in Bolgari so imeli sestanke po raznih gostilnah. Prepevali so večer za večerom in Davorin Jenko je zanje skladal pesmi, kot so «Hej rojaki» in «Pobratimija». V javnosti sta se prvokrat peli njegovi skladbi «Pobratimija» in «Mornar». Za slovenski narod je zgodovinski dan 16. maja 1860. Davorin Jenko je sedel v nekem dunajskem parku in čital nemški časopis, ki je klevetal in blatil slovenski narod. Nenadoma se je spomnil na pesem svojega brata Simona Jenka, poeta sorškega polja, ki je bil zložil budnico in himno Slovincu «Naprej zastave Slave». Ogorčen nad nesramnostjo nemškega časopisja je Davorin Jenko pri tej priliki vzel v roko svinčnik in v nekem bližnjem parku na klopici komponiral himno Slovencev «Naprej zastave Slave», ki so jo že takrat dijaki z največjim navdušenjem

kakor če bi bile naše blagajne polne. Pripominja, da sta «Jutro» in «Slovenski Narod» brezplačno objavljala naše novice, zato teh stroškov župna blagajna nima. «Slovenec» našihotic ni priobčeval.

V imenu revizorjev javlja ing. Friderik Krainer, da so račune pregledali in našli vse v najlepšem redu, zato predlaga, da se izglasuje blagajniku in vsemu sedanjemu odboru razrešnica.

Predsednik otvori debato.

Pečovodja Bralnega društva iz Tržiča Albin Lajovic predlaga, naj bi bila župa zastopana na vsakem koncertu naših zborov izven Ljubljane vsaj po enem svojih članov, kar bi bilo zelo izpodbudno za podeželske zборе. Člani artističnega odseka, ki ga predalga župni pečovodja v svojem poročilu, naj si razdele v okrožja ves teritorij Hubadove župe. Zastopnik «Logatec» Podlogar omenja, da župni pečovodja ni prišel nikoli v Logatec, četudi je to obljubil. (Župni pečovodja Zorko Prelovec je baš takrat, ko so ga Logatčani naprosili, naj jih obiše, nastopil s svojim zborom v ljubljanskem radiu. Na dveh krajih pa ob istem času ni mogel biti. Op. ur.) Predsednik opravičuje župnega pečovodjo s prezaposlenostjo. Vendar bo to v bodoče boljše, ako se ustanovi v župi artistični odsek, v katerem bodo vsi pečovodje ljubljanskih zborov. Zbori seveda morajo o svojih prireditvah pravočasno obveščati župno upravo in ji pošiljati po štiri programe svojih koncertov.

Zastopnik «Zvona» iz Trbovelj, predsednik Ivo Pleskovič, želi čuti izjavo Josipa Skalarja na pismo predsednika pevskega zbora mariborske Glasbene Matice Oskarja Molla, v katerem izjavlja, da se je Skalar nasproti članom ptujske in mariborske Glasbene Matice dan pred tekmami izrazil, da so nagrade že razdeljene. Zapisnikar prečita to Skalarjevo izjavo in Arnušev odgovor na to izjavo. Razvije se debata, v katero so posegli poleg omenjenih še Drenovec, Hubad, Moll, Novak («Slavec») in dr. Švigelj. Ker župa ne more vplivati na žirijo in ker je en član medtem že umrl (Oskar Dev), ni bilo najboljše, ako bi nadaljnjo debato o tem popolnoma opustili. Zastopnika «Zvona» iz Trbovelj in vsi delegati sprejmejo z zadovoljstvom ta predlog.

Soglasno je bila nato izglasovana razrešnica dosedanji župni upravi.

Lujo Drenovec se po kratkem odmoru zahvali za trud dosedanji župni upravi (ploskanje) in predlaga, da se z vzklikom izvoli nova župna uprava, kakor predlaga: za predsednika dr. Anton Švigelj, namestnik ing. Friderik Krainer s temile člani: prof. Adolf Gröbming, ing. Drago Leskovšek, Jakob Gerčar, Silvan Pečenko, Karel Lasbacher, Jernej Perdan, Zorko Prelovec, Vinko Rupnik, Ivan Bezeljak, Fran Slana, Maks Dachs, Dore Matul in Srečko Zupančič, v nadzorni odbor pa Franc Venturini in Ivan Godec.

Predlagani odbor je bil brez izpremembe soglasno izvoljen z vzklikom.

Predsednik se v imenu vseh članov uprave zahvali za zupanje in izjavlja, da sprejmejo izvolitev vsi z obljubo, da bodo po svojih močeh delovali za prosopeh v župi včlanjenih zborov.

Predlog Zorka Prelovca, da se ustanovi za območje Hubadove župe artistični odsek, v katerega pridejo vsi pečovodje ljubljanskih zborov, se toliko izpremeni, da naj se vabijo na seje artističnega odseka vedno tudi vsi pečovodje zunanjih zborov, da bo tako omogočeno vsem, zasledovati delo odseka in staviti umestne predloge. Soglasno sprejeto.

Sprejme se tudi predlog, da se naračta zastopnikom Hubadove župe na IX. kongresu J. P. S. v Subotici, naj stavijo predlog za oprostitve plačevanja letne članarine 150 Din J. P. S. Dr. A. Švigelj obljublja, da bo skušal pridobiti ministra dr. Alberta Kramerja in bana dr. Draga Marušiča za podporo župi, da bodo društva potem laže oproščena plačevanja članarine.

Z velikim ploskanjem je bil nato sprejet predlog, naj se pošlje vdanostna brzojavka Nj. Vel. kralju Aleksandru in ministru za prosveto.

Nestor slovenskih pevcev Ivan Dražil izjavlja: Pri čitanju nedeljskega članka v «Jutru»: «Znamenit jubilej slovenskih pevcev» so me posebno zanimali tamkaj navedeni datumi, ki govore o ustanovitvi «Zveze slovenskih pevskih društev», ne zborov, kakor je napačno navedeno. Omenim, da sem bil leta 1891. s pevskim zborom «Slavcem» na velikih slavnostih v Zagrebu. Mene je posebno navdušil pevski nastop «Zveze

hrvatskih pevskih društev», tako da sem kesneje spisal dva članka za časopise, v katerih sem propagiral misel o organizaciji slovenskih pevcev in ustanovitvi Z. S. P. D. Pozneje je dal «Slavec» moj predlog na dnevni red slavnostnega zborovanja ob društveni desetletnici leta 1894. in je bila «Zveza» tedaj ustanovljena. Torej bo prihodnje leto 40 let od skupne pevске organizacije slovenskih pevcev. V tem ko pisec članka navaja iz leta 1893. do 1895. nekatera imena, omenja pri «Slavčevi» desetletnici le, da je odbor dal na dnevni red ustanovitev «Zveze». V tem odboru pa je vendar moral biti nekdo, ki je ta prelog stavil, a člankar se ni potrudil, da bi za to ime vprašal, ali pa je imel namen, da ga zamolči. Oprostite, da sem odkritosrčen, v tem oziru smo še danes taki kakor pred 40 leti. Ob ustanovitvi «Zveze» se je tedaj le preveč gledalo, kdo je idejo prvi v javnosti sprožil in kje je bila «Zveza» ustanovljena. In to nekaterim krogom ni ugajalo, in celó predsedstvu samemu ne. Ni pa se gledalo na velik pomen take organizacije. In tako «Zveza» ni mogla priti do pravega delovanja in jaz sem večkrat v časopisju podrezal zaradi te nedelavnosti «Zveze». Tej «Zvezi» se je kesneje izpreminjalo ime in tako je bila po vojni krščena na ime «Zveza slovenskih pevskih zborov», hoteč s tem izbrisati spomin na prvotno ustanovitev «Zveze». Pozneje smo dobili še «Ljubljansko župo» in sedaj «Hubadovo župo» J. P. S., čez leta pa lahko dobimo še druga imena. Hotel sem s tem povedati, da naj bo zgodovina objektivna in ne pristranska, kar naj sedanja župna uprava danes ugotovi in pojasni, da imamo že 40 let in ne le 30 let skupno pevsko organizacijo.

K besedi se oglasi zastopnik Ipavčeve župe iz Maribora Pec Segula, ki prinaša pozdrave Ipavčeve župe z željo, da bi bilo sodelovanje obeh žup prijateljsko, da bi se vedno dogovorili o skupnih predlogih, ki bi jih stavili sporazumno eventualno z drugimi župami na skupščinah J. P. S. Savezna uprava, žal, ne odgovarja, mnenja pa je tudi, da savezna uprava ne uživa na odločilnih mestih zadostnega ugleda. Navaja za primer pevsko društvo «Maribor», ki je ob neki priliki dobilo 75%ni popust za vožnjo po železnici, medtem ko C. P. D. moralo plačati za vožnjo v žalec celo vozovnico, ker savezna uprava ni dobila popusta. Izgubila je sedaj tudi permanentno karto za pet članov savezne uprave.

I. Ošaben opravičuje glavnega tajnika Mihajla Vukdragovića, da je imel sedaj dosti posla kot dirigent «Stankovića» s koncertom, da pa bo v bodoče to boljše.

Predsednik «Lire» iz Kamnika Fran Fajdiga se zahvali vsem društvom za pozornost, ki so jo društva izkazala «Liri» ob njeni 50letnici.

Župni predsednik opozarja delegate, da slavi «Sava» na Jesenicah pomladi 25letnico svojega obstoja, kar naj društva upoštevajo.

Zapisnikar prečita nato «Spomenico» pevskega društva «Slavca» v Ljubljani, v kateri predlaga Hubadovi župi, da sodeluje z vso svojo močjo pri proslavi 50letnice «Slavca» prihodnje leto 1934. in da naj se tedaj vrši v Ljubljani prvi župni zlet. Vsi navzoči so predlog z navdušenjem pozdravili.

Dr. Anton Švigelj sporoča, da je dnevni red skupščine izčrpan, se zahvali vsem navzočim in ob tri četrti na 15. uro zaključil skupščino.

T A J N I Š K O P O R O Č I L O

na rednem letnem občnem zboru Hubadove župe J. P. S. v Ljubljani v nedeljo dne 12. marca 1935. ob 10. uri v mali pevski dvorani poslopja Glasbene Matice v Ljubljani.

Letos poteče 30 let, odkar imamo skupno pevsko organizacijo. Dne 19. julija 1905. je bila ustanovljena Zveza slovenskih pevskih zborov v istem poslopiju, kjer zborujemo danes. Že stara je bila ideja po skupni pevski organizaciji. Od leta 1891., ko je v Glasbeni Matici nastopil svoje delovanje mojster Matej Hubad, je zaživela ta misel. Dne 7. julija 1894., ob desetletnici «Slavca», pa je ta misel dobila konkretne oblike s tem, da je bil v stari redutni dvorani izvoljen pripravljalni odbor, ki so ga sestavljali: dr. Matija Hudnik kot predsednik odbora (predsednik moškega zbora Glasbene Matice) in odborniki prof. Štriftof, Ivan Dražil («Slavec»), Fran Gutnik («Ljubljana») in Matej Hubad. Ta odbor je pripravil pravila «Zveze», ki so bila 17. marca 1898. tudi potrjena. Čas po potresu pa ni bil ugoden za ustanavljanje novih zvez in

društev, društva so se borila s finančnimi težkočami, občinstvo je imelo skrbi z odstranitvijo potresne škode in tako smo dobili «Zvezo» šele 19. julija 1903. Svoj pristop so prijavila po vrsti: Pevsko in glasbeno društvo v Gorici, «Slavec» v Ljubljani, «Kolo» v Trstu, Bralno in pevsko društvo v Mariboru, Narodna čitalnica v Gorici, «Ljubljana», «Zvon» v Šmartnem pri Litiji, Narodna čitalnica v Kranju, Slovansko pevsko društvo v Trstu, Glasbena Matica v Ljubljani, Dolenjsko pevsko društvo v Novem mestu, Pevski zbor Bralnega društva na Bledu, «Edinost» v Žalcu pri Celju, Narodna čitalnica v Šiški in Celjsko pevsko društvo. Samo sedem od teh zborov danes še deluje in so večinoma člani naše župe, odnosno bratske Ipavčeve župe v Mariboru. Prvi upravni odbor Zveze slovenskih pevskih zborov so sestavljali: predsednik profesor Štritof, podpredsednik dr. Vladimir Ravnihar, blagajnik Ivan Dražil, namestnik Ivan Gotthardt od «Ljubljane», tajnik Ivan Kocmur, namestnik Lavoslav Werzák, pevovodja Matej Hubad, namestnik prof. Gorjup, odbornika dr. Karba in prof. Dekleva, preglednika računov Konrad Rozman in Janez Završan, evidenco društev pa je vodil Arnič.

O delovanju «Zveze» morda ob drugi priliki in na drugem mestu kaj več, ako mi bo dana prilika, da zberem vse dopise in zapisnike, ki so še sedaj raztreseni pri bivših funkcionarjih, mnogo pa se je gotovo tudi že izgubilo, kar je usojeno vsem društvom, ki nimajo lastne strehe ali vsaj ne stalne strehe.

Leta 1924. je Zveza slovenskih pevskih društev likvidirala, ko se je ustanovil — tudi v tem posloju — Južnoslovenski pevački savez in za ljubljansko območje Ljubljanska župa J. P. S., ki je 25. maja 1930. dobila ime Hubadova župa J. P. S. v Ljubljani.

Ako se ozremo nazaj na delovanje naše župe v preteklem letu, vidimo te-le najvažnejše dogodke: Lanska letna redna skupščina se je vršila 3. aprila 1952. ob navzočnosti 25 delegatov naših društev, ki so zastopali prav toliko društev, medtem ko sedem društev ni bilo zastopanih. Na tej skupščini so bili navzočni tudi glavni tajnik J. P. S. iz Beograda Kosta Manojlovič, dr. Vladimir Ravnihar kot hišni gospodar, mojster Hubad, direktor opere M. Polič, Ivan Dražil in drugi gostje. Na tej skupščini je bil izvoljen ta-le upravni odbor: predsednik dr. Anton Švigelj, podpredsednik Rado Šturm, namestnika prof. Adolf Gröbming in ing. Drago Leskovšek, tajnik Jakob Gerčar, namestnik Drago Supančič, blagajnik Silvan Pečenko, namestnik Maks Dachš, arhivar Jernej Perdán, namestnik Franc Slana, pevovodja Zorko Prelovec, namestnik Kristo Perko, odborniki Dore Matul, Ivan Bezeljak in Srečko Zupančič, pregledniki računov Vinko Rupnik, Karel Lasbacher in Friderik Krainer. Svoje mesto je med letom stavil upravi na razpolago Rado Šturm v zvezi z nameranim izstopom «Ljubljane» iz župe. Zadevne pismene izjave pa od «Ljubljane» še do danes nimamo, četudi smo jo nekoliokrat prosili in urgirali. To je posebna taktika, ki jo, gospodje delegati, sodite sami.

Ker sem že pri stvari, naj Vam povem še ozadje, ki je privedlo glasbeno društvo «Ljubljano», da se brani našega članstva, dasi je bila skozi 30 let v naši pevski organizaciji, od ustanovitve dalje. Ob priliki lanskega glasbenega festivala za 60letnico ljubljanske Glasbene Matice so bila mnoga društva odlikovana z državnimi redovi. «Ljubljane» ni bilo med odlikovanimi društvi, zbog česar se je čutilo društvo zapostavljeno ter v znak protesta na tekmah ni nastopilo. Govorim le, kar sem čul neposredno ali posredno od funkcionarjev «Ljubljane», ker društvo se oficijelno ni pritožilo zaradi zapostavljanja niti na župo niti na J. P. S. niti komu drugemu. Da se izognemo kakršnemukoli očitku, smo na VIII. rednem kongresu J. P. S. lansko leto v Ljubljani stavili na savezno upravo vprašanje, zakaj «Ljubljana» ni bila odlikovana, na kar je glavni tajnik odgovoril, da «Ljubljana» do sedaj še ni imela svojega jubileja in da tudi druga društva, ki bi odlikovanje zaslužila, tega niso dosegla. Ker se je očitalo, da je župna uprava stavila predlog za odlikovanje, smo se zavarovali proti temu očitku s tem, da je prišlo v zapisnik VIII. kongresa J. P. S., da predloga za odlikovanje ni stavila župna uprava. Krivda naše uprave bi bila tedaj le v tem, da takega predloga sploh nismo napravili, nikakor pa ne v tem, da smo predlog za od-

likovanje napravili in neka društva — med drugimi tudi «Ljubljano» — namenoma izpustili. Gospóda, to je vse napisano in se dá ugotoviti, težko pa je o tem prepričati užaljeno društvo, ki ne odgovarja, ki ne pride na seje in sestanke, sklicane v ta namen, da se nesoglasja zravnaajo, nejasnosti razčistijo. Volenti non fit iniuria! Mi bi šli tudi v Kanoso, če bi se nam predočilo netaktno postopanje, ker med pevci menda ne bi smelo biti zamer in namernih zlohotenj. Znano Vam je tedaj, gospodje, ozadje, da Vam bo sodba lažja.

Festivalske tekme so sploh razburile pevske duhove, da je teklo črnilo in so se vršile brezkončne polemike, naposled pa je zmagala razsodnost in pevska disciplina. Danes vlada med vsemi društvi Hubadove župe prijateljska sloga kakor pred tekmo, ki bo menda za dalj časa stavljena iz programa naših društev.

Naj prav na kratko naštejemo vse pomembnejše dogodke v lanskem letu. Na lanskem župnem koncertu dne 3. aprila v «Unionu» v Ljubljani je nastopilo 16 zborov s 545 pevci in pevkami. Ta koncert je bila nekaka predtekma za festivalske tekme. Taka predtekma se je vršila 17. aprila 1952. tudi v Mariboru za zbere Ipavčeve župe, pri kateri je nastopilo dvanajst zborov. Kako so te predtekme in prve tekme slovenskih pevskih zborov 16. maja 1952. izpadle, Vam je še vsem znano, zato mi dovolite, da preidem kar k nadaljnjim dogodkom po kronološkem redu.

Dne 16. maja 1952. je nad 100 ljubljanskih pevcev nastopilo pri odkritju herm osmim glasbenikom v parku pred Glasbeno Matico, kjer so zapeli E. Adamičevo «Molitev» s fanfarami «Sloge» in «Hej Slovani» pod vodstvom Zorka Preloveca. Župa je položila pred hermo mojstra Hubada palmovo vejo, pevsko društvo «Hugolin Sattner» iz Most pa pred hermo H. Sattnerja. Spreveda pred odkritjem herm se je udeležilo nad 1000 pevcev z zastavami, ki so krenili od slavnostnega občnega zбора Glasbene Matice v Filharmoniji po Kongresnem trgu in Vegovi ulici pred poslopje Glasbene Matice k odkritju. Vsa društva Hubadove župe so prispevala k srebrnemu vencu, ki ga je izročil Glasbeni Matici ob njeni 60letnici ta dan župni predsednik dr. Anton Švigelj pri slavnostnem koncertu v Filharmoniji. Na veselici po tekmah na velesejemskem veseličnem prostoru kljub živahnemu igranju godbe «Sloge» ni bilo pravega razpoloženja in so se pevci razšli še pred polnočjo. — 9. junija 1952. je nad 100 pevcev ljubljanskih zborov pod vodstvom prof. Gröbminga zapelo ob 50letnici slovenskega županovanja v Ljubljani prvemu slovenskemu županu Petru Grasselliju podoknico «Divno noč» in «Mili kraj». — 13. junija 1952. so pevci pod vodstvom F. Juvanca zopet zapeli pri sprejemu francoskih bojnikov na glavnem kolodvoru «Slovenec, Srb, Hrvat». — 4. septembra 1952. je bila četa 60 ljubljanskih pevcev v permanenci ves dan. Zjutraj smo na Kongresnem trgu zapeli pri maši na prostem ob priliki kongresa narodnih noš pod vodstvom Z. Preloveca Nedvedovo «K tebi srca povzdignimo», ob enajstih smo sodelovali na Strelišču pri razvitju zastave Streljačkih družin, ko smo pod istim vodstvom s sokolskimi fanfarami zapeli E. Adamičevo «Molitev» in «Slovenec, Srb, Hrvat», popoldne pa na Taboru pri razvitju zastave «Soče» «Čuj nas zemlja». Tu so nastopila posamič tudi društva «Ljubljanski Zvon», «Grafika», «Krakovo-Trnovo» in «Jadran» iz Maribora. Na uho pa Vam povem, da vprav od prirediteljev teh slavnosti nismo prejeli nobene zahvale, četudi so nas komaj pete dohajale od enega kraja do drugega v veliki vročini. — 11. septembra 1952. smo zopet zapeli Adamičevo «Molitev» pri otvoritvi Sokolskega doma v Šiški. Bilo nas je pa le še 50, velika večina le pevcev iz Šiške, čemur pa se pri tolikem kuluku res ni čuditi. Te razredčene vrste pevcev pa so se še posebno občutile 29. oktobra 1952. pri zadušnici kumanovskim junakom na koru cerkve pri Sv. Jakobu ob pol osmih zjutraj, kjer smo pod Z. Prelovecem zapeli same znane zvončnice. — Neizbežen nastop o Vseh svetih pri Sv. Križu smo tudi letos dostojno opravili z dvema nagrobnicama pred Krekovim spomenikom in na vojaških grobovih. Vodil je Z. Prelovec, ki je imel zjutraj tudi izkušnjo — prvič v novih prostorih «Ljubljanskega Zvona» v Mestnem domu. Razni zbori so nastopili ta dan tudi na drugih pokopališčih, zato se nas je pri Sv. Križu zbralo le 70 pevcev.

Pozornost je izkazala naša uprava različnim društvom ob raznih prilikah. Dne 2. maja 1952. smo podnesli lovorov venec

učiteljskemu pevskeemu zboru «Ivanu Filipoviću» iz Zagreba na koncertu v Unionu. — 14. maja 1952. smo z godbo «Sloge» sprejeli na kolodvoru praški «Hlahol»; «Grafika» mu je v pozdrav na kolodvoru zapela pod vodstvom prof. Gröbminga, župni predsednik pa mu je izrekel dobrodošlico. Enako smo sprejeli naslednjega dne tudi pevce «Lisinskega» iz Zagreba in zbere Ipvčeve župe iz Maribora in Zasavja, pri koncertu na Kongresnem trgu pa so praškemu «Hlaholu» poklonili vence «Grafika», Glasbena Matica, «Slavec» in «Ljubljana», «Lisinskemu» pa Glasbena Matica. Na prijateljskem večeru, ki ga je priredila praškemu «Hlaholu» Glasbena Matica v Trgovskem domu, so bili tudi zastopniki župe, «Slavec» in «Grafike».

Pokojnim dobrotnikom in zaslužnim smo se oddolžili s pesmijo: Robertu K o l m a n u so 14. junija 1952. zapeli «Ljubljanski Zvon», «Slavec» in «Ljubljana» pod dr. Dolinarjem in Z. P r e l o v c e m dve žalostinki, ker se jih je pokojnik v oporoki spomnil z znatnim darilom po 10.000 Din. 5. avgusta 1952. smo s tremi žalostinkami in zastavami pod vodstvom Z. P r e l o v c a spremili na zadnji poti pri Sv. Križu skladatelja in nabiralca koroških narodnih pesmi Oskarja D e v a, rodbini je bilo izraženo tudi pismeno sožalje, na grobu pa sta se od priljubljenega pevskega prijatelja poslovila dr. Vladimir R a v n i h a r in Emil A d a m i č. — 12. oktobra 1952. sta Glasbena Matica in «Ljubljanski Zvon» spremila pevskega starešino Otona P e l a n a s tremi pesmimi in zastavama «Ljubljanskega Zvona» in Narodne čitalnice na zadnji poti, predsednik zbora Glasbene Matice S. P e č e n k o pa se je ob odprtem grobu poslovil v lepem govoru od pokojnika. — 26. oktobra 1952. sta «Sloga» in Glasbena Matica zapeli tri nagrobnice pod vodstvom F. J u v a n c a in M. P r e m e l č a pisatelju Franu M i l č i n s k e m u. — 21. februarja 1953. so zbori Narodne čitalnice v Šiški, Bežigrajskega pevskega društva in Glasbene Matice zapeli pod vodstvom Ivana G o d c a žalostinke očetu pevcu prijatelja Antona P l e š a, 27. marca 1953. pa sta zapela učiteljski pevski zbor in Glasbena Matica pod F. J u v a n c e m žalostinke Ivanu R i e g l e r j u.

24. oktobra 1952. smo sprejeli pevsko družino «Stevan Mokranjac» iz Bitolja, za katero smo organizirali koncert in vse potrebno za enodnevno bivanje v Ljubljani. Izposlovali smo pevcem denarne podpore od banovine in mesta, da niso imeli ves čas bivanja med nami nobenih stroškov, sprejeli smo jih z vojaško godbo na kolodvoru, na koncertu v Filharmoniji smo jim poklonili venec, po koncertu pa smo jih pogostili pri «Sokolu» pred Škofijo, kjer jim je Slovenski kvintet razodel lepote naše pesmi.

Še tri velike prireditve so zabeležene letos v tajniški knjigi Hubadove župe. 14. avgusta 1952. so se zbrala naša društva v Litiji pri proslavi 40letnega glasbenega udejstvovanja skladatelja Petra J e r e b a, katero mu je priredila «Lipa» v spoznanju z upravo Hubadove župe. Slavnostni govornik Zorko P r e l o v e c je opisal zasluge slavljence, ing. L e s k o v š e k pa je v imenu župe izročil priljubljenemu skladatelju šopek cvetja s trakovi. Zastopanih je bilo na proslavi deset naših zborov po zastopnikih, korporativno pa so prišla na proslavo Bežigrajsko pevsko društvo, «Zvon» iz Šmartna in «Lipa» iz Litije, ki so tudi nastopila z različnimi pvskimimi točkami, vsi pevci skupaj pa so zapeli «Slovenec, Srb, Hrvat».

Ob proslavi 50letnice najstarejšega pevskega slovenskega društva «Lire» v Kamniku 15. in 16. oktobra 1952. so naša društva tekmovala med seboj, kako bi izkazala društvu svoje simpatije. Večja deputacija župe pod predsednikom dr. Š v i g l j e m in številne deputacije domače vseh naših društev so se 15. oktobra udeležile slavnostnega koncerta «Lire» in izročile «Liri» ogromen venec, v katerega sredi je bila stara gitara, na katero so se «Liraši» učili peti v začetku po ustanovitvi društva, ker niso imeli drugega instrumenta. Gitaro je župa odkupila in jo ob tej priliki podarila «Liri». Na venecu so bili svilnati trakovi z napisi društev, ki so prispevala za venec: «Sava», «Ljubljana», «Grafika», «Ljubljanski Zvon», «Krakovo-Trnovo», «Sloga», «Slavec», Narodna čitalnica v Šiški, Glasbena Matica, «Moste», «Domžale», Glasbeno društvo v Zagorju, Bralno društvo Tržič in Bežigrajsko pevsko društvo. Po koncertu se je v čitalniških prostorih razvil animiran prijateljski sestanek. Drugo jutro so bile na slavnostnem občnem zboru «Lire» izročene mnogim članom «Lire» častne diplome J. P. S. s primernim nagovorom župnega pred-

sednika. Popoldne pa so na velikem koncertu nastopila poleg zbora bivših članov «Lire» pod vodstvom skladatelja Emila A d a m i č a in sedanjega zbora «Lire» pod vodstvom pevo-vodje V r e m š a k a še tale družva: «Zarja» iz Pobrežja pri Mariboru, «Sava» z Jesenic, Bežigrajsko pevsko društvo, Narodna čitalnica iz Šiške, «Moste», «Domžale», «Solidarnost» iz Kamnika in oktet «Ljubljanskega Zvona». «Lira» je nastopila 5. novembra 1952. še v ljubljanskem radiju ter na novinarskem koncertu 1. decembra 1952. «Lira» nastopi po daljšem presledku danes zopet na župnem koncertu, vsa pomlajena, polna volje za delo in ustvarjanje na glasbenem polju, česar se vsi iskreno veselimo in ji želimo te mladosti tudi v drugem njenem 50letju.

Kako iskreno pevsko prijateljstvo obstoji med našimi zbori in kako znamo ceniti zasluge naših voditeljev, pa se je pokazalo najlepše na proslavi 25letnice pevovodskega delovanja Oskarja M o l l a pri «Zvonu» v Trbovljah 8. decembra 1952. na velikem koncertu v Sokolskem domu v Trbovljah. Osem zborov («Loški glas», «Hrastnik», «Domžale», «Sava», «Ljubljana», «Slavec», «Krakovo-Trnovo», «Trboveljski slavček» in «Zvon» iz Trbovelj) je v svoji kompletni sestavi nastopilo na tem slavnostnem koncertu, nastopil je tudi oktet «Ljubljanskega Zvona», vsa druga naša društva pa so poslala veččlanske deputacije, ki so slavljence dobesedno zasule s cvetjem, diplomami in drugimi vidnimi znaki priznanja. V imenu župe je izrekel čestitke pevovodji Oskarju M o l l u predsednik župe dr. A. Š v i g l j e r ter mu izročil častno diplomu župe, delo Mitje Š v i g l j a. Ta dan je lahko spoznal i slavljence i njegov zbor, da se ne damo vplivati od nikogar, ki bi hotel razdirati prijateljske odnose med našimi zbori. Da sta to oba res spoznala, nam priča dejstvo, da jih lahko danes pozdravljamo med nami na koncertnem odru.

Ves naš aparat smo stavili na razpolago prirediteljem turneje koroških pevcev po naši zemlji ter jim na koncertu dne 16. januarja t. l. izročili skupaj s Pevsko zvezo ogromen venec, članice Pevskega zbora Glasbene Matice pa so jim pripelje male srčke z verzi I v a P e r u z z i j a. Župa je bila tudi pri sprejemu «Ciril Metodovega zbora» iz Zagreba 4. marca t. l. Naši pevci so prisostvovali v velikem številu koncertu trboveljskih slavčkov 17. aprila 1952. in 5. marca letos. Sploh imamo v Ljubljani že velik kader pevcev, ki polnijo koncertne dvorane na naš poziv, pa tudi brez tega, ker jim je obisk koncertov kulturna in srčna potreba.

O delovanju naših zborov, kolikor o tem že nisem spredaj poročal, moram omeniti njih razveseljive uspehe, med drugimi koncert «Slavec» 18. aprila 1952. s ponovitvijo 11. in 12. junija 1952. v Tržiču in na Golniku, s katerimi je ta zbor stopil zopet v vrste resnih delavcev na poprišču reproduktivne glasbe, nadalje «Sloga», ki je na koncertih 12. in 18. decembra 1952. z izvajanjem Bachovega «Božičnega oratorija» z lastnim osebjem pokazala, kam stremi, «Lipo» v Litiji 10. julija 1952. z izvajanjem Jefejeve prisege, Vračare in Lenke, «Grafiko» na koncertu 21. decembra 1952. v Filharmoniji, pevski večer Narodne čitalnice v Šiški 8. maja 1952. pri Kamniti mizi v Zgornji Šiški, vrtno veselico «Sava» v Ljubljani 10. julija 1952. in koncert 12. februarja 1953. na Ilovici, koncert «Loškega glasu» 18. septembra 1952., «Taborovo» akademijo 19. novembra 1952. v Unionu, Gallusov koncert Glasbene Matice ob festivalu in koncert 14. novembra 1952. z modernimi deli, «Moste» 11. decembra 1952. s koncertom v Mostah, «Tržič» 17. decembra 1952., Učiteljski pevski zbor 5. novembra 1952. v Mariboru in Celju, Glasbeno društvo v Hrastniku 19. februarja 1953., da ne omenjam vseh drugih koncertov ob festivalu, nastopov oktetov, kvintetov in kvartetov naših zborov itd.

Sploh delujejo marljivo vsa naša društva, le «Ljubljanska» na Vrhniku menda spi, ker se ji ni zdelo vredno odgovoriti niti na en naš dopis in okrožnico, niti ni poslalo 50 Din za srebrni list na venec Glasbeni Matici ob njeni 60letnici. Odločite, gospodje delegati, ali naj tako društvo še štejemo med naše člane? Pevsko društvo «C a n k a r» se je izjavilo, da sploh nikoli ni bilo član naše župe, četudi je sodelovalo na naših koncertih in so pri zboru sklenili, da pristopijo k Hubadovi župi, kakor mi je sporočil njih pevovodja Kristo P e r k o. Z «Ljubljano» vred je zakolebala tudi «Zvezda» v Mostah, češ, da ji ni ljubo, ker jo iz Beograda vedno nadlegujejo zaradi dolžnih zaostankov na članarini, in sicer v cirilici. Ko smo «Zvezdi» potrebno obrazložili, je utihnila. «Logatec» je podal

izjavo, da izstopa, ker ne more plačevati članarine. Tudi tu smo pojasnili, a odgovora še nimamo. Ako tedaj ne štejem dvomljivih društev («Ljubljane», «Zvezde» in «Logatca» ter «Cankarja»), ki sam ne želi biti pri nas, šteje župa 29 zborov, od katerih so letos na novo pristopila: Pevsko društvo «Danica» na Viču pri Ljubljani, Pevski odsek Sokola na Viču in Pevski odsek delavskega, prosvetnega in podpornega društva «Tabor» v Ljubljani, ki nastopi popoldne tudi že na župnem koncertu.

Delovanje župe, ali bolje, dobro voljo župe lahko presojamo deloma tudi v 17 sejah, ki jih je imela župna uprava v enajstih mesecih, v dveh sestankih zastopnikov ljubljanskih zborov, kjer so se vršili razgovori, kako si razdeliti delo ob prvem slovenskem festivalu ter kako razbremeniti naše zборе od pre-pogostih skupnih nastopov pri priložnostnih prilikah. Eksekutiva pa se je sestajala po potrebi tudi po večkrat, kar pa v tajniških zapisnikih ni zabeleženo. Ekshibitni protokol zaznamuje 540 števil; pripomniti pa moram, da bi lahko to številko podvojil, ako bi došlemu dopisu dal eno številko, odgovoru pa drugo, čemur sem se pa po možnosti izogibal. Okrožnice zborom tudi nosijo za vsa društva eno in isto številko. Le tako si je mogoče razlagati precejšen znesek (700 Din), ki ga je pisarna porabila za znamke, kolke in druge pisarniške potrebščine. V tem znesku pa so zapadeni tudi stroški za vabila odbornikov na seje, izrezki časopisnih kritik, nabava knjig, papirja itd.

O uspehih je težko govoriti.

Na kongresu J. P. S. v Beogradu 9. oktobra 1952. smo si priborili sklep, da se članarina lahko zniža, šibkejšim zborom pa sploh odpiše. Tega sklepa se naši zbori že prav pridno poslužujejo. Seveda bo moral novi upravni odbor župe te prošnje reševati uvidevno in previdno, ker bo brez teh prispevkov poslovanje župe in centrale v Beogradu še bolj oteženo in manj uspešno. Dobro bi bilo, ako bi mogla župa ali savez podpirati potrebna društva tudi z denarnimi prispevki. Preteklo leto smo «Savi» z Jesenic poravnali potne stroške za vožnjo na naš koncert (500 Din), letos pa bo treba to storiti Glasbenemu društvu v Hrastniku, kamor se je preselila brezposelnost z Jesenic.

Razumljivo je, da v stanju, v kakršnem je naša župna blagajna, o čemer boste slišali iz blagajnikovega poročila, župa ni mogla izdati nobenih novih kompozicij. Župa je naročnik «Zborov», «Muzičkega glasnika» in nove glasbene revije «Zvuk», ki izhaja v Beogradu. Nabavili smo si tudi izvod Albuma s slikami prvega slovenskega glasbenega festivala in žig «Tiskovina», ki ga nujno potrebujemo.

Namenoma letos ne bi rad našteval društev, ki so poravnala vso ali delno članarino, ali pa jo sploh niso poravnala. Vse to je razvidno iz beležk, ki jih vodim, učinek pa iz blagajnikovega poročila.

Treba bi bilo poživeti delovanje skupne pevske organizacije, postaviti jo na trdnjša tla, kjer bodo člani našli v hudih urah materialno oporo in nasvete. Časi pa za vse to danes niso ugodni, zato, gospodje delegati, skrbite, da bodo vaša društva vsaj doma pridno delala in o tem delu novo župno upravo obveščala.

Hinko Druzovič (Maribor):

Sedemdesetletnica prvega slovenskega pevskega nastopa v Mariboru

S prireditvijo zgodovinske «Besede», dne 5. novembra l. l. se je oddolžila Ipavčeva pevska župa spominu prvega javnega pevskega nastopa, ki se je vršil dne 3. avgusta 1862. ob priliki proslave prve obletnice ustanovitve mariborske Čitalnice. Ta datum je važen tako iz nacionalnega kakor zlasti še iz pevskega vidika ter pomeni mejnik v življenju štajerskih Slovencev. Vredno je torej, da si te dogodke ogledamo vsestransko in si ustvarimo s tem donesek k zgodovini našega petja v predvojni dobi.

V dobi, ki je sledila Napoleonovim vojnem, je vzplamtela vsepovsod po Evropi narodnostna ideja. V onih deželah, kjer so bili pogoji za sprejem nove miselnosti ugodnejši, se je izvršila duševna preorientacija in dala pobudo k novim oblikam kulturnega življenja. Tako predvsem v Nemčiji, kjer

so nastajala kot neposredna posledica novega časovnega toka številna pevska in telovadna društva. In ko je bilo njih število primerno naraslo, so se začela združevati v večje edinice, v zveze, in prirejati skupne manifestacije. Te so vedno bolj pridobivale na obsegu, postale so nekak izraz narodne volje in muzikalnega življenja in smelo se je trdilo, da so pomagale pripravljati tla za novo državno tvorbo, ki se je izcimila po nemško-francoski vojni 1870./71.

V naših krajih vsega tega ni bilo. V bivši Avstriji je bilo vsako društveno življenje ovirano, ker patriarhalni absolutizem, kot vladna oblika, si je želel le poslušnih in mirnih podanikov. V pevcih in telovadcih je videl le nevarne prekucuhe. Dunajsko moško pevsko društvo si je šele po triletni borbi pridobilo l. 1846. oblastveno potrdilo in še to po ovinkih. S tem pa je bil led prebit in vlada ni mogla več zadrževati, da bi se tudi po drugod ne ustanavljala pevska društva. Oblastvena potrditev pa je bila seveda zavisna od težkih pogojev in so morala besedila spevov, ki so se proizvajala na koncertih, poprej v cenzuro. Še v istem letu, ko je bilo dunajsko pevsko društvo potrjeno, se je ustanovilo tako nemško društvo tudi v Mariboru.

Ko je po marčni revoluciji l. 1848. padel zloglasni Metternichov režim, so se tega pač najbolj veselili pevci. Pod geslom bratstva in enakosti so se vršila pevska zmagoslavja. V Gradcu sta bili ob tej priliki pritrjeni zraven nemške zastave še slovenska in madžarska trobojnica. In tako je moglo priti, da so se baš v tem mestu vršile prve slovenske Besede na bivšem štajerskem. Prirejala sta jih v letih 1851. in 1852. brata Ipavca. Edino v Gradcu so bile namreč za to podane prilike po vseučiliški mladini; povsod drugje po Spodnjem štajerskem pa so bile družabne razmere pri Slovencih še nerazvite. In petje kot socialna umetnost je predvsem zavisno od obstoja družbe.

(Dalje prihodnjič.)

Novosti

Glasbena Matica v Ljubljani namerava še letos izdati album slovenskih skladateljev, ki jih je narisal prof. Saša Šantel.

«Sv. Cecilija» je objavila v prvem zvezku letošnjega letnika zanimivo predavanje pokojnega skladatelja in harmonizatorja Oskarja Deva o koroški narodni pesmi.

V «Cerkvenem Glasbeniku» nadaljuje prof. dr. Anton Dolinar svoje članke, naslovljene «Na pragu novejših glasbe.» (Razmišljanje na prelomu med romantično, poromantično in novejšo glasbo.) Opozarjamo nanje!

Skladatelj Emil Adamič izčrpno poroča v «Cerkvenem Glasbeniku» o avtorski zaščiti. Do sedaj sta izšla dva članka. Toplo priporočamo, da jih vsi avtorji, skladatelji, pesniki uglasbenih del in založniki temeljito prečitajo.

Anton Jobst: Devet lahkkih mašnih pesmi za soli, ženski, moški in mešani zbor z orglami. Samozaložba. Cena partituri 11 Din, pri večjem naročilu le 10 Din, glasovom pa po 2 Din 50 p. Teh res lahkkih mašnih pesmi, zloženih na novejša besedila, bodo cerkveni zbori brez dvoma veseli. Naročajo se pri skladatelju A. Jobstu v Žireh, dobivajo se pa tudi v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Priporočamo jih!

«Jezus naj živi.» 42 evharističnih pesmi za mešani zbor, deloma z orglami, uredil Stanko Premrl. Založila Jugoslovanska knjigarna, tiskala Jugoslovanska tiskarna. 1952. Cena partituri 60 Din, glasovom pa po 12 Din. Bogata zbirka ponatisov iz «Cerkvenega glasbenika», v kateri so s svojimi skladbami zastopani malone vsi naši cerkveni skladatelji. Izdaja je lično litografirana ter se po vsebini in zunanosti sama priporoča.

Ciril-Methodski vestnik, smotra za staroslovensku crkvenu glazbu sa glazbenom prilogom. Službeno glasilo cerkvenega pevskega udruženja Ciril-Methodovega kora v Zagrebu. Obsega književni del z glasbeno prilogo, ki je skrajno slabo litografirana in skoro nečitljiva. Izdajanje lista glede na njegov namen iskreno pozdravljamo. Naslov uredništva in uprave je: Zagreb, Gundulićeva ulica 24.

Vlado Lempl, organist v Brežicah ob Savi, je zložil kantato «Večerna molitev».

Edicija Albini v Zagrebu, Strossmayerjev trg št. 1, je izdala okoli 100 najnovjših vžigank (šlagerjev). Cena posameznim izvodom je 10 Din.

Oktet «Ljubljanskega Zvona».

Od leve proti desni: Zahradnik Viktor, Jesih Lojze, Drašlar Mirko, Milač Jovo, Matul Dore, Ošabnik Slavko, Lupša Fric, Debelak Mirko.

Razno

Koncert okteta «Ljubljanskega Zvona», ki se je vršil v telovadnici meščanske šole v Trziču, je uspel v vsakem oziru prav dobro. Oktet združuje osem mladih in navdušenih pevcev, ki so se za svoje turneje prav vestno pripravili. Seveda je razumljivo, da začetniških težkoč ne morejo premagati v enem dnevu. Glasovno so dobro izenačeni, barva prvih tenorjev pogreša malo topline in širine, zato pa je drugi bas prvovrsten. Srednja glasova sta bila čuti malo utrujena, kar ni čuda, saj so pevci absolvirali malo prej koncert na Golniku. Oktet je zapel 16 pesmi, umetnih in narodnih, od katerih je bila Jenkova «Vabilo» brez dvoma najbolje podana, od narodnih pa je jako ugajala «Vigred približa se». Oktet sme računati pri vztrajnem vežbanju na lepo pozicijo v naših komornih pevskih združenjih, ki so povsod sprejeta prav pristržno in vedno dobro došla. Uvodno besedo h koncertu je izpregovoril pevovodja «Zvona» in Hubadove pevske župe Zorko Prelovec, ki je številnemu občinstvu razložil pomen pesmi in koncertov sploh. Ni nezanimivo, da sta v oktetu kar dva Tržičana, kar je v svojem pozdravnem govoru prav lepo omenil g. Bocak in katera ugotovitev je bila pristržno sprejeta. Med pevskim programom sta nam Zorkotova «tiča» Vojka in Zorko zaigrala nekaj sodobnih vžigank, pri katerih se je mladi Zorko izkazal kot silno nadarjen igravec na tolkala. Občinstvo ga je pristržno pozdravilo in se mu divilo, s kako spretnostjo ubira številne instrumente. Kaže izrazit talent, ki se ne sme zanemariti. Bil je prav lep večer, kakršnih si želimo še več. — A. L.

Naš Josip Križaj, odlični basist zagrebške opere in gost ljubljanske opere, je slavil 25letnico svojega umetniškega dela v Zagrebu in Ljubljani. V Zagrebu je nastopil v Strausovi operi «Kavalir z rožo», v Ljubljani pa kot Mefisto v Goudonovem «Faustu». Obakrat je bil po zaslugi obsut s cvetjem in darovi ter deležen priznanja in simpatij, ki jih vsestransko uživa pri ljubljanski in zagrebški publikli.

Akademsko pevsko društvo «Obilič» iz Beograda je pridilo koncertno turnejo po Vojvodini.

Petdesetletnico smrti največjega nemškega skladatelja Richarda Wagnerja je v februarju praznoval ves glasbeni svet z uprizoritvijo njegovih nesmrtnih opernih del.

V Parizu so ustanovili Društvo za novo glasbo. Pokroviteljstvo so prevzeli Richard Strauss, Igor Stravinski, Maurice Ravel in Darius Milhaud.

Pripravljali odbor za mednarodno tekmo o petju in glasi na Dunaju, ki se bo vršila ob koncu maja in v začetku junija, je povabil v žirijo ravnatelja zagrebške opere Krešimira Baranovića in prof. Svetislava Stančića iz Zagreba ter insp. Petra Krstića in Josipa Slavenskega iz Beograda.

V operi «Židovka» je v Zagrebu gostoval mojster pevec Julij Betetto z izrednim uspehom.

«Pet minut pred odmorom». Vestnik pevecky a hudebni, glasilo P. O. Č., je uvedlo to novo rubriko, ki ima namen, da

nudi včlanjenim zborom poslanice skupne organizacije, ki se morajo v vsakem društvu pri prvi dobro obiskani pevski vaji zboru razglasiti. Kaj takega bi tudi v naših organizacijah ne škodilo!

Adolf Krössing, nestor čeških opernih pevcev, je umrl v 85. letu starosti. Prvi je kreiral Vaška v Smetanovi «Prodani nevesti». V praškem Narodnem gledališču je v svojem življenju nastopil 4000krat. Bil je kot komik in pevec v Pragi zelo popularen.

Znani, zelo plodoviti češki skladatelj Norbert Kubat je praznoval 70letnico rojstva.

Umrl je v Regensburgu splošno uvaževani nemški cerkveni skladatelj Peter Griesbacher, ki mu v zadnji številki «Cerkvenega Glasbenika» posveča toplo pisan spominski članek p. Hugolin Sattner.

Svetovni violinski virtuoz Willy Burmester je umrl.

Abrahama je srečal hrvatski skladatelj in glasbeni referent «Obzora» Lujo Šafranek-Kavič, ki stalno v svojem listu s simpatijo poroča o naših «Zborih». Za njegovo pozornost nasproti našemu listu smo mu iz srca hvaležni ter mu k 50letnici plodonosnega življenja in umetniškega dela iskreno čestitamo!

Bivši kvartet Glasbene Matice (Pelan, Završana, oče in sin, in Skalar) je svoj naslov prekrstil v «Završanov kvartet», ki v zadnjem času pogosto in uspešno nastopa.

Cerkveni koncert nameravajo prirediti ljubljanska okrožja Pevske zveze konec aprila v cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Jugoslovanska gasilska zveza v Ljubljani je razpisala nagradi po 1000 Din in 800 Din za dve najboljši koračnici. Besedila nam ni poslala. Rok do 1. maja 1935.

UJMA (Udruženje Jugoslovenskih Muz-Autorjev) in A. C. (Autor-Centrala). Z odlokom z dne 28. februarja t. l. je Obrnički sud trgovinsko-industrijske komore te zanatske komore v Zagrebu na tožbo UJMA odločil, da po krivdi A. C. prestane kontrakt med UJMA in A. C. UJMA, kot edino nacionalno društvo za zaščito avtorskih pravic v Jugoslaviji, pristopa k organizaciji lastnih poslovnih. Opozarjam vse glasbenike in avtorje dravske banovine, da UJMA nima nikakih stikov več s S. Bakarčićem, odnosno z njegovo Autor-Centralo. Zadruga jugoslovenskih glasbenih avtorjev in skladateljev, ki se snuje namesto dosedanje Autor-Centrale, je na iniciativo S. Bakarčića naperjena proti UJMA. Toliko vsem v vednost. — Emil Adamič, načelnik odseka UJMA za dravsko banovino.

† Anton Kavčič. Po daljšem trpljenju je umrl 30. marca t. l. v ljubljanski bolnišnici vežbalec Prostovoljnega gasilnega društva Anton Kavčič, eden poslednjih pevcev, ki so stali ob rojstvu pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Ljubemu pevskemu tovarišu, ki si je še na smrtni postelji zaželel, da bi mu «Ljubljanski Zvon» zapel na zadnji poti, ohranimo prijazen bratski spomin!

† Oskar Smodek. Nenadoma je zapustil dolino solz Oskar Smodek, tajnik in dirigent zagrebške opere, ki je bil dalje časa tudi tajnik Saveza muzičara. Odličan glasbenik kot pevovodja, ki je dalje časa vodil zagrebško «Kolo», kot operni dirigent in kot spremljevalec solistov. Zagrebško glasbeno življenje bo marljivega in prerano umrlega odličnega dirigenta hudo pogrešalo. Naj bo v Zagrebu in tudi med nami splošno priljubljenemu umetniku domača zemlja lahka!

Iz uredništva in upravnštva

V drugem zvezku letošnjega letnika «Zborov» objavljamo A. Gröbmingov moški zbor «Vetrič», V. Mirkov moški zbor «Po gradini», za mešan zbor pa I. Ocvirkovo «Na rožnem trgu», J. Kendovo «Pesem o pelinu» in I. Mustachevo narodno «Cvele so nam te modre fijolice». Samospievi s klavirjem bodo na vrsti v prihodnjih zvezkih. Vse ostalo gradivo za književno prilogo smo zaradi obširnih organizatoričnih poročil odložili na prihodnji zvezek. — Zavzemite se za «Zbore», podpirajte pa tudi «Cerkveni Glasbenik» in «Pevca»!

Precejšnje število naročnikov še ni obnovilo naročnine za leto 1935. Lepo jih prosimo, da to čimprej storijo, lahko tudi v obrokih.

Urednikov zaključek 31. marca 1935.

Vetrič.

Ivan Jenko.

A. Gröbming
(Ljubljana)

Veselo.
mf

Moški zbor

Tam čez po-lje gre ste-zi-ca, gre ste-zi-ca, ob ste-zi-ci
 Tam gre ste-zi-ca, tam

f je pšenica, je pšenica, modre cvetke sred pšenice, cvetke vetrič ma-je, z ljubo devo jaz cvetlice
 je pše-ni-ca, ve-trič ma-je *mf* cve-tli-

p *sempre più ritard.* *pp*
 trgalsem igra-je, trgalsem i-gra-je, trgalsem i-gra-je.
 ce i-gra-je, *p* i-gra-je, i-gra-je.

Počasi
pp *p* zme-tel ju-bi las je
 Ve-trič je po-klo--nil ži-to, zme-tel ki--
 Ve--trič ži--to,

mf *poco accel.* *nežno* *a tempo*
 ki-to in za-ru-dil li-ce krasno de-vi ju-bezni--vi,
 to, li--ce kra-sno de--vi,
mf

ter o-ko za - sol - zil ja - sno, *p a tempo* *rit.*
mf
molto cresc. espress. rit.
 ter za - - sol - - zil, *rit.* vetrič na - ga - ji - - vi.
mf ve - - trič.

Hitreje *rit.*
mf
 Ma - ti pak se je je - zi - la, je je - zi - - - - - la:

Živo, jžno *cresc.* *vedno hitreje*
f
 „Kaj je hčerki vroče li - ce,
 „Kaj pšenica je ukloni - la? Kaj pšenica je ukloni - la? Kaj?”

ff *divje* *molto* *rit. ff* *tožče - počasneje*
mf
 la - sci razmeteni, la - sci razmeteni, la - sci razmeteni? *mf* *lasci razme -*
ff *ff* *ff* la - sci,

ff
 te - ni, *lasci razme - te - ni,* *lasci razme - te - ni?*
lasci razme - te - ni, *lasci razme - te - - - - - ni?*

Živo *f* *vedno hitreje*
cresc. Kaj je hčerki vroče li-ce,
 „Kaj pšenica je ukloni-la? Kaj pšenica je uklonila? Kaj?”

divje *molto rit.*
ff la - sci razme-te-ni, la - sci razme-te-ni, la - sci razme-te-ni?
ff

Turobno *p* *mf*
 Vo - dil več ne bom de - vi - ce, bom de - vi - ce po ste - -
p Vo - dil več ne bom *mf* po ste -

p zi ze - le - ni, po ste - zi ze - le - ni, po ste - -
p zi ze - le - ni, po ste - zi ze - le - ni, po ste -

sempre più rit. *ppp*
 zi ze - le - ni, ze - - - le - - - ni.
ppp zi ze - - - - - le - - - ni.

Po gradini.

Po Bajiću.

Privedil Vasilij Mirk
(Maribor)

Muški
zbor

Umereno. *molto riten.* *p* *a tempo*

1-2. Oj!

1. { Po gra - di - - - ni me - se - či - na
Tu me dra - - - ga u pri - sen - ku
2. { Že - - lja me - - - je, že - lja me je
da joj lju - - - bin, ljubim po - ljub

f *molto riten.* *p* *a tempo*

1. { si - ja me - - ka. } 1. Ej, na bo - si - - jak mi - ri - še joj
va - zda če - - ka. }
2. { vi - še da - - na, } 2. Ej, a ja bo - - lan le - žim u a -
sa u - sa - - na. }

mf

1. gru - di, sa sr - ca joj u - zdi - saj se bu - - - di.
2. ja - tu, pa ne mo - gu da se ja - vim zla - - - tu.

f *riten.* *p*

f *riten.* *p*

Na rožnem trgu.

Silvin Sardenko.

Ivan Ocvirk
(Svoj)

Mešan
zbor

Andante

Na ro - - žni trg je s šo - - pkom šla E -

mi - - ti-ja, E-mi - - ti-ja, in sre - - di rož je

riten. *a tempo*

se - va - la kot li - - ti-ja, kot li - - ti-ja. In In

kdor je bil sla-dak, *mf*

kdor je bil do-voľj sla-dak, do-voľj sla-dak, do-

kdor je bil sladak, *mf*

de-kle mu da - - lo cvet, *mf*

voľj lo-kav, de-kle - - tce mu je da - lo cvet, je

p de-kle mu da - - lo cvet, *mf*

rall. *pp* *riten.*

da - - to ovet in uso lju-bav, in uso lju-bav.

pp lju-bav, in uso ljubav.

Andantino. *mp* *mf*

In te - - mu dva in te - - mu tri in ko - - mu pet cve -

mp *mf* cve -

mp *f* *riten.*

tov, na ve - cer pa je za - lostna od - šla, od - šla do -

mp *f* tov, pet cvetov,

Tempo I. *mf* *f* *mf*

mov. Z gre - di - - ce so za - gle - da - le jo

mf *f* *mf*

p *mf*

ti - - ti - je, jo ti - - ti - je pa ni - - so je po -

p *mf*

f *mf* *f* *riten.*

zna - le več E - mi - - ti - je, E - mi - ti - je.

f *mf* *f*

Pesem o pelinu.

Murn - Aleksandrov.

J. Kenda
(Brdo)

M.M. ♩ = 63

**Mešan
zbor**

Pa pe - sem ho - če - mo na čast pe - li - nu to za -

pe - ti; po - zi - vi Bog rje - go - vo rast in soln - ce naj naj sve - ti. Kaj

na - - gelj nam in roža sta

nagelj nam in roža sta, marje - ti - ca v li - va - di, te pe - - tin
na - - gelj nam in roža sta, marje - ti - ca v li - va - di, te pe - tin pi - li

na - gelj nam in ro - za sta,

pe - ti smo z ur - ta, ko bi - ti smo se mla - di. In zrasli smo in vse la - hcoram

ho - di zdaj po sve - ti, in v čast pe - li - nu pe - sem to spet skonca dajmo pe - ti.

Cvele so nam te modre fijolice.

Medjimurska narodna.

Harm. Ivan Mustać
(Sv. Marija)

Moderato.

Mešan
zbor

1. Cvele so nam te mo-dre fi-jo-li-ce, v protu - letju

1. Cvele so nam te modre fi-jo-li-ce, v protu - letju
v protu - letju

1. Cvele so nam te mo-dre fi-jo-li-ce

svake fe-le ruži - ce

svake fe-le ruži - ce

svake fe-le ruži-ce, ruži-ce ve so nam pak poveh - nule

sva-ke fe-le ruži - ce

nam ju - nakom, ki se z do - ma spravljamo.

vu je - senskom vreme-nu

nam juna kom, ki se z do - ma spravljamo.
ki se z do - ma spravljamo.

nam juna - kom, ki se z do - ma spravljamo.

2. Kak se teško z doma otrgavati, za grlice navek se zmišljovati.
Zbogom anda ljubav naša i slatko košvarije,
ke je bilo grličicam vek do ve.
3. Zbogom, zbogom, Medjimurska travica, zbogom braci i rođena majčica.
Zbogom, zbogom, Svetomarski svi povoljni pajdaši,
ki ste bili v mojem srou kak braci.
4. Sprevadljaj me, moja draga grlica, vu Kraljevec, na štacijon žalosni.
Tam se bomo, tam se bomo midva razgovarjali,
na tri leta širom se rashadjali.

GROM D.Z.O.Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov za brzojavke: GROM

Telefon int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

V I N A R N A

KAJFEŽ

* DRUŽBA Z.O.Z. *

LJUBLJANA

GAJEVA ULICA 3 (NEBOTIČNIK)

Toči vedno strogo izbrana vina.
Vsak dan popoldne ob 5. uri sveže pri-
pravljena perutnina.

P r i p o r o č l j i v o .

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA
V LJUBLJANI

VAS ZAVARUJE PROTI ŠKODAM, KI JIH PRIZADENE OGENJ,
TELESNA POŠKODBA, SMRT, VLomsKA TATVINA, TOČA ITD.

GLAVNO RAVNATELJSTVO V LJUBLJANI, GOSPOSKA ULICA ŠT. 12.

TELEFON ŠT. 2176 in 2276.

KREDITNI ZAVOD

Brzojavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA
Telefon št. 2040,
2457, 2548, 2706 in 2806

ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO
LJUBLJANA Prešernova ulica št. 50

(v lastnem posloplju)

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz
in valut, borzna naročila, predjemi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso
menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

LITOGRAFIJA

ČEMAŽAR JOSIP

OFFSETTISK

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“ SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI ČEMAŽAR JOSIP